

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **282** (2009-2010) – Nr. 3
ingediend op 9 december 2009 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de heer Bart Martens en de dames Tinne Rombouts,
Liesbeth Homans en Gwenny De Vroe

betreffende het nieuwe klimaatverdrag van Kopenhagen

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het Raamverdrag Klimaatverandering afgesloten in Rio de Janeiro in 1992;
 - 2° het Protocol van Kyoto van 1997 en de daaropvolgende internationale deelakkoorden ter implementatie van het protocol;
 - 3° de diverse evaluatierapporten van het IPCC, die de invloed van het menselijk handelen op de klimaatverandering aantonen;
 - 4° de nadelige gevolgen op ecologisch, economisch en sociaal vlak, inzake teloorgang van biodiversiteit, verlies van landbouwareaal en potentieel van voedselproductie;
 - 5° de beslissing van de Europese Unie om de 2°C-opwarming als grens te hanteren;
 - 6° de goedkeuring door de Europese Raad van het Energie- en klimaatpakket 2020 waarin een unilaterale emissiereductiedoelstelling van broeikasgassen van 20% ten opzichte van 1990 vervat is;
 - 7° de wil van de Europese Unie om haar reductiebijdrage van de EU tot een wereldwijde, brede overeenkomst voor de periode na 2012 te verhogen tot 30% ten opzichte van 1990, op voorwaarde dat andere ontwikkelde landen zich tot vergelijkbare emissiereducties verbinden en dat ontwikkelingslanden een bijdrage leveren die in verhouding staat tot hun verantwoordelijkheden en respectieve capaciteiten;
 - 8° het voorzorgsprincipe, wat inhoudt dat voor de groep van ontwikkelde landen reductiedoelstellingen nodig zijn van 25% tot 40% in 2020 ten opzichte van 1990 en ten minste 80% tot 95% in 2050 ten opzichte van 1990, terwijl ontwikkelingslanden als groep een afwijking van hun ‘business-as-usual’-niveau moeten hebben bereikt van 15% tot 30% in 2020;
 - 9° het grote belang van een spoedig, ambitieus, wereldwijd en alomvattend nieuw internationaal raamakkoord voor de aanpak van de klimaatsproblemen en het onderhandelingsmandaat en de onderhandelingsagenda dat voor het bereiken van dat akkoord werd vastgelegd in het ‘Bali Action Plan’;
 - 10° de conclusies van de Europese raad Leefmilieu van 21 oktober 2009 die een evenwichtige basis bieden voor een dergelijk akkoord;
 - 11° het feit dat het totaal van de reductiepercentages van broeikasgassen die door de Annex I-landen naar voren zijn geschoven, nog onvoldoende is om de 2°C-doelstelling binnen bereik te brengen;
 - 12° de hoorzittingen met mondelinge toelichtingen en schriftelijke adviezen van diverse deskundigen, alsook de gedachtewisseling met minister Joke Schauvliege over de Klimaatop in Kopenhagen, in de commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement;
 - 13° het advies van de Minaraad van 26 november 2009 over de Klimaatop in Kopenhagen (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, 61/1);
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° in Kopenhagen verder het voortouw te nemen in het bereiken van een gedragen, ambitieus en kwaliteitsvol internationaal klimaatakkoord dat juridisch bindend is voor de periode na 2012, voortbouwend op het Protocol van Kyoto en alle essentiële elementen daarvan omvattend.

Algemeen worden met dit klimaatakkoord onder andere volgende doelstellingen nagestreefd:

- a) onder de 2°C-opwarming blijven ten opzichte van pre-industriële niveaus;
- b) een daling van de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen met voor de ontwikkelde landen 25% tot 40% in 2020 ten opzichte van 1990 en voor de ontwikkelingslanden 15% tot 30% ten opzichte van hun ‘business-as-usual’-scenario;
- c) een terugdringing van de totale emissies van ontwikkelde landen tegen 2050 tot een niveau dat 80% tot 95% lager ligt dan dat van 1990, zoals aangegeven in het vierde klimaatrapport van het IPCC (4AR);

d) het stoppen van de wereldwijde ontbossing tegen 2030.

Een kwaliteitsvol klimaatakkoord heeft als basisinhoud dat:

- a) bepalingen worden opgenomen die tegemoetkomen aan de 2°C-doelstelling;
 - b) alle partijen op een evenwichtige, rechtvaardige en proportionele manier bijdragen;
 - c) bindende reductiedoelstellingen worden vastgelegd voor de industrielanden en de ontwikkelingslanden zich eveneens verbinden tot het bepalen van duidelijke en verifieerbare engagementen;
 - d) de nodige financiële engagementen worden gegeven waarbij zowel de publieke en de private sector in de ontwikkelingslanden zelf, als publieke en private financiering in de internationale context hun aandeel innemen;
 - e) de passende instrumenten ontwikkeld worden die de partijen kunnen inzetten om hun engagementen inzake uitstootbeperking, bosbehoud, financiering, adaptatie enzovoort uit te voeren;
 - f) effectieve controlemechanismen toegepast worden in ontwikkelde en ontwikkelingslanden om na te gaan of de partijen hun engagementen nakomen;
 - g) voldoende sterke correctiemechanismen ingebouwd worden waarbij het bestaande systeem nog verbeterd wordt zoals bij de faciliterende ‘early-warning’-functie;
 - h) het de ontwikkeling van nieuwe duurzame producten, diensten en markten stimuleert;
- 2° tijdens de klimaatonderhandelingen in Kopenhagen aandacht te hebben voor:
- a) mogelijke elementen die de doelstellingen van het internationale akkoord zouden verzwakken zoals de behandeling van de toegewezen emissierechten en de wijze van opname van de bossector;
 - b) de opname van de internationale lucht- en scheepvaartsector in het internationale klimaatstelsel via het opleggen van wereldwijde reductieverplichtingen van respectievelijk 10% en 20% tegen 2020 ten opzichte van 2005. Gezien het belang van de havenactiviteiten en het vermijden van distorties is een globaal en vlagneutraal regime nodig;
 - c) maatregelen binnen de diverse onderdelen van een internationaal klimaatakkoord die een mogelijke impact hebben op de internationale concurrentiepositie van Vlaamse energie-intensieve ondernemingen, om ‘carbon leakage’ te vermijden;
 - d) de ontwikkeling van instrumenten om ontbossing en bosdegradatie tegen te gaan (REDD) en het bosbestand te behouden en te vergroten (REDD++), waarbij de regels voor het verrekenen van de in bossen opgeslagen koolstof het ambitieniveau van het akkoord niet uithollen en geen unfair voordelen opleveren aan bepaalde landen;
 - e) verdere participatie in de stelselmatige opbouw van een internationale koolstofmarkt, die twee belangrijke doelstellingen beter realiseert: kostenefficiëntie en duurzame ontwikkeling in de landen waar wordt geïnvesteerd;
 - f) een rechtvaardig akkoord ten aanzien van de ontwikkelingslanden, waarbij o.a. aandacht is voor:
 - i. het creëren van sectorale overeenkomsten als instrument binnen de snel groeiende ontwikkelingslanden;
 - ii. de armste landen die het ergste door de gevolgen van de klimaatverandering worden getroffen, te ondersteunen via bijkomende financiële middelen en bij voorkeur via bestaande instellingen gezien hun expertise, waarbij ODA (official development assistance) een blijvende rol zal vervullen, zoals omschreven in de conclusies van de raad Externe Relaties van 17 november van de gespecialiseerde ministers;

- iii. de ontwikkeling, toepassing, verspreiding en overdracht van veilige en duurzame technologieën naar ontwikkelingslanden, rekening houdend met de bescherming van de intellectuele eigendomsrechten;
 - g) de noodzakelijke toename van onderzoek en ontwikkeling die bijdragen tot een lagere uitstoot van broeikasgassen;
 - h) de te ontwikkelen financieringsstromen die op een efficiënte wijze dienen beheerd te worden en waarbij controle, verificatie en evaluatie volgens internationale standaarden toegepast worden;
- 3° om ook na Kopenhagen het klimaatakkoord verder op te volgen door:
- a) verder te werken binnen de Nationale Klimaatcommissie aan de opvolging van de uitvoering van de Kyotodoelstelling, en aan een akkoord over de verdeling van de diverse onderdelen van het Europese Energie- en klimaatpakket binnen België, inclusief de veilingopbrengsten van het emissiehandelssysteem;
 - b) het steunen van het Europese engagement om na een volwaardig en kwaliteitsvol internationaal klimaatakkoord snel over te gaan tot een reductiedoelstelling van minstens 30% ten opzichte van 1990, volgens de stappen die daarvoor voorzien zijn binnen de Europese Unie;
 - c) op het moment dat het internationaal klimaatakkoord wordt afgesloten, op korte termijn middelen vrij te maken voor capaciteitsopbouw en dringende acties in het zuiden vanaf 2010, in het kader van de zogenaamde fast-start-financiering;
 - d) onafgezien van de uitkomst van de internationale onderhandelingen de klimaatproblemen zeer hoog op de agenda van het Belgische voorzitterschap (tweede helft 2010) te plaatsen;
 - f) indien blijkt dat op basis van nieuwe wetenschappelijke inzichten (onder andere AR5 van het IPCC) aanpassingen nodig zijn, de mogelijkheden te onderzoeken en eventueel door te voeren;
- 4° een verderzetting van een sterk Vlaams klimaatbeleid en bij de opmaak van het nieuwe Vlaams Klimaatbeleidsplan 2013-2020 voldoende ambitieuze doelstellingen op te nemen binnen de Belgische en Europese context, alsook aandacht te hebben voor:
- a) een nieuwe klimaatconferentie waarin het draagvlak voor klimaatmaatregelen vergroot wordt en wat opnieuw uitmondt in een Vlaams Klimaatbeleidsplan, zoals voorzien in de beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014, waarin zo concreet mogelijke acties op korte en middenlange termijn uitgewerkt moeten worden die passen in een langetermijnvisie op de transitie naar een klimaatpositieve samenleving;
 - b) maximale inzet op binnenlandse maatregelen die technisch en economisch uitvoerbaar en maatschappelijk aanvaardbaar zijn;
 - c) een adaptatiebeleidsplan voor Vlaanderen, waarin de nodige maatregelen worden getroffen opdat Vlaanderen zou voorbereid zijn op de effecten van klimaatverandering, o.a. waterbufferende maatregelen, zoals voorzien in de beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014;
 - d) de nodige kostenefficiënte maatregelen om deze doelstellingen tijdig te realiseren;
 - e) de wijze waarop het toekomstige klimaatakkoord ook economisch ten volle kan gevaloriseerd worden door Vlaamse ondernemingen in binnen- en buitenland en de ondersteuning van het Vlaamse wetenschappelijk en technologisch onderzoek rond ecologische innovatie en nieuwe technologieën, zowel bij onze wetenschappelijke instellingen als bij onze bedrijven.